Johs. Christiansen: Jeg takker den højtærede indenrigs- og boligminister for tilsagnet om, at den af mig fremdragne sag vil blive gjort til genstand for en undersøgelse, eller at ministeren i hvert fald vil henlede forsvarsministeriets opmærksomhed på sagen. Jeg går ud fra, at når ministeren har givet dette tilsagn, er det ensbetydende med, at ministeren også vil anbefale, at sagen bliver undersøgt til bunds.

Hvad angår behovet, står det mig stadig ikke ganske klart, hvordan ministeren kommer ned på tallet godt 21 000, som skulle være til rådighed af årgang 1932. Jeg kan ikke tænke mig, at det tal, jeg har fået opgivet i statistisk departement, 29 300, som skulle være til rådighed for udskrivningen af årgang 1932, kan være urigtigt. Jeg er meget vel bekendt med, at man ved vurderingen af antallet må tage en anden procent i betragtning end selve kassationsprocenten på sessionerne. Nu opgør ministeren det samlede procenttal på dem, der går fra, til 16. Hvis vi runder tallet 29 300 af til 30 000 — og så er jeg endda imødekommende —, kommer vi til, at 4800 skulle gå fra. Det vil altså sige, at der dog vil være ca. 24 500 tilbage af årgang 1932, og det tal for indkaldelserne til de forskellige våben samt til civilforsvaret, som vi havde at operere med under forsvarslovenes behandling, og som jeg nævnte før, var netop dette. Hvis man dertil lægger tallet på dem, der frivilligt fremstiller sig på session, uagtet de endnu ikke har nået den sessionspligtige alder, og lader være med at foretage nogen indskrænkning i deres adgang til at fremstille sig et år tidligere, tror ministeren så alligevel ikke, at han vil få nok? Hvis ministeren ikke tror det, må forklaringen være den, jeg antydede straks i begyndelsen af min tale før, nemlig at behovet for indkaldte, behovet for soldater i det hele taget, forventes at blive betydeligt større end det behov, vi talte om for ca. et halvt år siden. Ellers kan jeg ikke få tallene til at passe.

Indenrigs- og boligministeren *(Aksel Møller):* Det forekommer mig, at det ærede medlem i sin vurdering af de tal, der står til disposition for os, overser den omstændighed, at der også er mange andre grunde end den at blive kasseret til, at man ikke kommer til at gøre militærtjeneste i det år, man udskrives. Det ærede medlem, som jo også har været talsmand for en skønsom og nænsom behandling af det udskrevne mandskab med hensyn til udsættelse af tjenesten, snart af den ene, snart af den anden grund, kan ikke for alvor mene, at den margin, han selv når til, hvis vi følger de tal, han har lagt til grund for sine synspunkter i dag, er tilstrækkelig til at imødekomme det ærede medlems principielle synspunkt.

(Kort bemærkning).

Johs. Christiansen: Det er ikke min hensigt at begære udvalg nedsat om denne sag, derfor afstår jeg fra at følge denne forhandling om tallene op. Det havde været ønskeligt at få de virkelige tal frem i denne forbindelse, men det vil kun kunne ske i et udvalg, og da jeg ikke ønsker på mit partis vegne at stille forslag derom, skal jeg ikke gøre yderligere bemærkninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af gyldigheden af midlertidig lov nr. 307 af 29. juni 1945 om tillæg til indkvarteringslovgivningen.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 147).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Indenrigs- og boligministeren *(Aksel Møller):* Det er med den største ulyst, at jeg for det høje ting forelægger forslag til lov om forlængelse af gyldigheden af midlertidig lov nr. 307 af 29. juni 1945 om tillæg til indkvarteringslovgivningen.

Dette lovforslags historie er den, at vi lige siden krigens afslutning har måttet forlænge den midlertidige indkvarteringslovgivning år efter år, og der har her i tinget såvel som i det andet høje ting hver